

še dandanes služi njegova preja za vrv, po kateri hodi lahko gor in dol. Mravlje pa so izza onega nesrečnega dne še vedno razdeljene v dve polovici: debela glava in zadek, v sredi pa stisnjene v nitko.

Gustav Strniša:

Jesenska.

*Zlati solnčni žarki, kaj ste napisali
na uvele liste, ki ste jih poslali
z vetrom po poljani, ki umira,
pa že zima duri k nam odpira?*

— Da zares odpira zima mrzle duri,
sever mrzli brije, ded že v pečko kuri:
smrt naravi smo na liste zapisali
in po vетru smo jih vse okrog poslali.

*Zlati solnčni žarki, kaj ste to storili,
in zakaj naravo ste zasovražili?
Saj so vam njeptički vsak dan sladko peli,
pisani cvetovi vam cveteli?*

— Res so ptice drobne nam veselo pele,
pisane cvetice nam lepo cvetele,
toda čas se bliža, da se vse spočije,
da v pomladi novo zopet vzklije!

